

AUGUST 2009

Vallavanema veerg

Hea Sõmerpalu valla elanik! Käes on lõikuskuu ja meie põllumehed hindavad tulemusi, millele nad panid aluse nii sügis- kui kevadkülviga. Loodan, et salved saavad korralikult täis. Omaette teema on see, mida põllumeestele selle töö eest makstakse.

Ka Sõmerpalu valla selle aasta suuretvõtmised on lõpule jõudnud. Ehitaja AS Semuehitus andis meile üle hooldekodu võtmed.

Meie valla vanurid on saanud endale moodsa ja tänapäevase hooldekodu, kus leiavad lahenduse kõik igapäevamured. Siinkohal tänu ka ettevõtluse arendamise sihtasutusele meie valla projekti 80protsendilise rahastamise eest.

Algamas on kooliaasta. Koolijütsid võtavad jalge alla tee teadmiste ja tarkuse varaaita. Sel aastal läheb meie vallas 1. klassi 15 õpilast.

Vallavalitsus korraldab sel suvel Sõmerpalu kooli ruumide ja Osula kooli katuse remondi. Loodetavasti on laste teadmistejanu ja õpihimu uutes värsketes klassides suurem kui kunagi varem.

Täis saab üks suur ring valla elukorralduses. Oleme jõudmas järjekordsete kohalike omavalitsuste volikogude valimiseni 18. oktoobril.

Meil tuleb valida järgmiseks neljaks aastaks vallavolikogusse inimesed, kes langetavad otsuseid, kuidas valla elu korraldada ja arengut jätkata.

Arvestades elu

meie ümber arvan, et järgmisel volikogul tuleb teha päris ränki otsuseid.

Kindlasti olete üllatunud, et ei leia volikokku kandideerijate seast vallavanema nime. Olen selgituse võlgu.

Ettepaneku valida mind Sõmerpalu vallavanemaks tegid tänavu 30. aprillil nii vallavolikogu Reformierakonna kui ka valimisliidu Koduvald esindajad. Häälitamisel pälvisin kõigi üksteelse usalduse.

Minu vallavanemana töötamise aeg on olnud väga lühike. Selle aja jooksul on mul olnud hea ja konstruktiivne koostöö kõigi volikogu liikmetega.

Leian, et on aus kõigi vastu, et ma sel korral ei kandideeri, sest eelistades üht mind toetanud leeri, solvaksin teist. End pooleks jagada pole aga võimalik. Loodan, et see selgitus on arusaadav ja üheselt mõistetav.

Ilusat suve lõppu! Tarmukaid otsuseid kohalikel valimistel!

KALMER KONGO,
vallavanem

Sõmerpalu valla valimiskomisjonist

Sõmerpalu valla valimiskomisjon asub Sõmerpalu vallas Sõmerpalu alevikus vallamaja ruumides.

Valimiskomisjon töötab 19. augustist kuni 7. septembrini tööpäevadel kella 14–15.30, 8. septembril kella 16–18. Valimiskomisjoni esimees on Maia Mürsepp, tel 786 8800; 5197 1490, e-post maia@spalu.werro.ee.

MAIA MÜRSEPP

Sõmerpalu valla valimiskomisjoni koosseis:

Valimiskomisjoni esimees: vallasekretär Maia Mürsepp

Valimiskomisjoni liikmed: Helen Metsma, Maria Saarme, Aleks Pai, Üllar Land

Valimiskomisjoni asendusliikmed: Aleksandra Kerge, Ere Pihooja

Peagi avatakse uus hooldekodu

LIINA VALPER

Septembris avab uus Sõmerpalu hooldekodu pidulikult ukсед. Augusti keskpaigas käis majas ja selle ümbruses vilgas töö.

«Vallal on oma hooldekodu 1997. aastast, sügisel saab 12 aastat selle avamisest lasteaiaga ühe katuse all,» ütles hooldekodu juhataja Lenhard Ermel, endine vallavanem. «Siin oli enne vallamaja. Et hoonele rakendust leida, otsustas vallavolikogu selle renoveerida hooldekoduks. Tänavu 5. jaanuaril hakkaski riigihanke võitnud AS Semuehitus endise vallamaja hoonet ümber ehitama.»

Uues asukohas on ruumi 40 hooldust vajavale inimesele. Seda on peaaegu poole rohkem, kui praegune hooldekodu võimaldab.

Suureneb ka töötajate arv. Peale uue juhataja saavad tööd kaks uut kokka ja kaks inimest abitöölisena. Kokku on uues hooldekodus 10,5 töökohta.

Toad on peamiselt kahele inimesele, peale selle

Uus hooldekodu on valmis ja avab peagi pidulikult ukсед.

üks ühekohaline ja kaks kolmekohalist tuba. Kummalgi korrusel on pesuruum, samuti puhkeruum. Korruste vahel liigub invatõstuk. Et maja hoolduskulusid kokku hoida, on majas maaküte. Juhataja lisas, et õliga töötav katel jääb reservi: seda võib vaja minna väga külmade ilmadega. Majal on ajakohane ventilatsioon, just selle loo tegemise päeval (10.08.) pandi see tööle.

Keldrikorrusel asuvad köök, lao- ja hoiuruumid, saun, avar söögisaal. Juhataja kinnitas, et arvestatud on kõikide ettetulevate olukordadega. Mõeldud on ka hooldatavate igakülgse-

le turvalisusele, näiteks on maja esiosa aiaga piiratud.

Kuidas ehitus on kulgenud? «Oleme hakkama saanud. Iga nädal on ehitusnõupidamine. Siiski, ehituse valmimine on ehitaja (AS Semuehitus) ja tellija (Sõmerpalu vald) kokkuleppel ligemale kuu võrra edasi nihutatud. Seda tehti ehituse parema kvaliteedi tagamiseks,» selgitas Lenhard Ermel.

Hooldekodu läks

maksma kümme miljonit krooni.

Ehitust toetas Euroopa Liidu regionaalarengu fond kaheksa miljoni krooniga. Sõmerpalu valla osalus on kaks miljonit krooni.

Lenhard Ermel tutvustab veel värvilõhnalisi hooldekoduruumi.

Ligi tosin aastat lasteaiaga ühe katuse all

LIINA VALPER

Harri Lindmets töötas Sõmerpalu valla hooldekodu juhatajana 1. septembrist 1997 kuni 11. maini 2009. Siis andis ta ameti üle endisele kuaaegsele vallavanemale Lenhard Ermelile.

Ligemale tosin aastat tagasi valmis hooldekodu lasteaiaga juurdeehitisena. Ehitus ei kulgenud eriti ladasalt. Raha nappis.

«Ka siis olid kriisiaastad. Nii ehitusel kui ka heakorrastusel tuli endal ning töötajail käed külge lüüa,» meenutab Harri Lindmets.

Esimesed elanikud võeti hooldekodusse 21.

oktoobril 1997. Esimene elanik oli Kurenurme mees Rein Varik, kel jäi sajast eluaastast üsna vähe puudu.

«Tõin ta kodust koos koera ning oma voodi ja kapiga,» kõneleb Harri Lindmets.

14 inimesele mõeldud hooldekodu laienes 21 hoolealusega majaks. Väga väike hooldekodu ei majanda ära, leiab esimene juhataja. Saksamaal näiteks pole 80 kohaga hooldekodust väiksemat.

Aga väikesel hooldekodul on ka oma hea külg: inimesi on kergem omavahel klapitada. Hooldekodu asukatel on hästi mees ühiselt peetud sünnipäevad, kus meeololu lisas hooldekodu juhataja lõõtspillimäng. Kõige auväärsemas eas

sünnipäevalapsed oma 95. tähtpäeval olid Rein Varik ja Anna Gerhart.

«Eakas inimene vajab suhtlemisel tähelepanu, mõistmist ja kannatlikkust. Kuigi hooldekodust saab nende teine ja tavaliselt ka viimane kodu, on nad oma päris kodus väga kinni. Kodutunde hoidmiseks lubasime kaasa tuua mõned väiksemad asjad: raadio, pildid,» ütleb Harri Lindmets.

Mida arvavad hooldekodu asukad uude majja minekust? «Vaata ei teagi. Eks nad ole omavahel arutanud... Nüüd ma pole enam pikeemat aega nendega

olnud. Uues majas on kindlasti rohkem ruumi ja paremad võimalused elu korraldada. Kahjuks pole sellist looduslähedust, nagu oli vanas kohas.»

Harri Lindmets lisas hooldekodulule värvi lõõtsamänguga.

Sulbi naistantsurühm Mari – 20

MAARIKA
ROSENBERG

1989. aastal said kokku aktiivsed naised, kes panid aluse Sulbi naisrahtantsurühmale Mari. Rühmas pole tantsulust ja sära tänaseni kustunud, küll on Mari muutunud veel naiselikumaks ja väärkamaks.

Tantsurühmas on olnud aastate jooksul 8–13 tantsijat.

Kõik 20 aastat on rühmas tantsinud Ülle Ermel, ta on toonud sinna ka oma kaks tütart Kristiina ja Regiina.

Maride rahvatantsurühm oma juubeliteol esinemas.

Maride repertuaaris on folkloorseid ja autoritantsse, vanu seltskonnatantse. Pere ja töö kõrvalt leiavad

naised aega ka ühisüritusi korraldada ja kontserreisidel osaleda. Tänavu suvel tantsisid Marid Tal-

linnas üldlaulu- ja tantsupeol ning Lätis Jaunanna vallas.

Maride juubeliteol tant-

siti tantse, mis on olnud repertuaaris ligi kakskümmend aastat.

Kontserdil osalesid ka külalised: naisrahtantsurühmad Viire ja Tsöör Vörust ning Linda Antslast.

Juubeliteol publik nägi Maride säravat tantsu. Tants iseloomustabki Marisid kõige paremini, sest sõnadesse on nende iseloomu raske panna.

Loodan, et Maride tantsulust ei kustu ning neil jätkub energiat veel paljudeks aastateks.

Suur tänu juubeliteol osalenutele ja toetajatele!

Segakoori suvereis

Pingutavast ja meelilendavast üldlaulupeost välja puhanud, võtsid segakoori lauljad koos oma peredega 7. augustil ette ringreisi Põlva maakonda.

Reis sai teoks tänu vallavalitsuse toetusele (buss).

Reisimarsruudiks valisime Peri-Mooste-Ahja-Karilatsi-Varbase.

Peril on tänapäevane külakeskus ja park, mille rajasid 19. sajandil piki Peri jõe ürgoru nõlva mõisnikud von Lilienfeldid. Parkmetsaõhuline ala on hooldatud ja puhas. Kohalikul Peri OÜ töötajalt saime teavet endise ja praeguse eluolu kohta: inimesed on optimistlikud ja tegusad, muna- toodang püsib konkurentsis ka Leedu suurtootjatega.

Mooste mõisas toimus restaureerimiskoolitus: 20 hoonega mõisakompleksi säilitamiseks ja arendamiseks läheb hädasti restaureerimisoskusi vaja. Mõisahooned renoveeritakse Euroopa fondirahade toel. Moostes on ka rahvusvahelised külalisstudiod kunstnikele ja kaks galeriid.

Mooste mõisa kaunis kahekoruselise peahoone valmis 1909. aastal. Selle projekteeris Riia arhitekt August Reinberg. 1920. aastast asub seal kool, praegu Mooste põhikool. Peahoonest edelas asuvad inglise stiilis park ning Mooste järv supelrannaga. Praegu eromandis olev mõisa viinavabriku lõunapoolne osa on tege- likult puidust, kuid stiiliühtsuse saavutamiseks oskuslikult krohvitud. Linakojust saab osta tervislikku linajahu ja -õli.

Eesti ühe kaunima jõe, Ahja jõe säng lookleb ürgorgudes. Paviljoniilmelise peasisse- käiguga Ahja mõis on ehitatud 1740. aastal. Hiljutise tulekahju tõttu on see praegu vaid osaliselt korrastatud.

Külastasime ka Ahja valla Tuglase muuseumi: on ju rahvakirjanik Ahjal sündinud ja oma «Väikese Illimari» kuulsaks kirjutanud.

Karilatsis Põlva talurahva- muuseumis pidasime piknikut. Muuseumi viiehektarilisel maa-alal tutvusime möödunud ja ülemöödunud sajandist pärit hoonete ning tööriistade- masinatega. Jalutasime pargis, kus kasvavad ka mitmete kul- tuuri- ja ühiskonnategelaste istutatud puud.

Sõit jätkus Postiteel, mis on juba Rootsi ajast Tartut Vastse- liina ja Venemaaga ühendanud. Postitee lõik Liivalt Puskaruni on säilinud muutumatu.

Endises Varbase postijaama- asub praegu Eesti maanteemuuseum oma põneva püsiekspositsiooniga «Tee aja- lugu» ja tänavuse hooajaniitusega «Kogu elu teel».

Õhtul vaatasime muuseumi siseõuel Roman Baskini lavastatud John Patricku suve- komöödiat «Augustikuu tee- maja» Marko Matverega peas- osas.

TÕNU VAASK,
segakoori juht

Valla tantsijad käisid lätlastel külas

MAARIKA
ROSENBERG

18. juulil sõitsid tantsurühm Mari, Osula kooli Tiri aga Tõmba tantsijad ning Sõmerpalu karakter- tantsutüdrukud Lätimaale Jaunanna valda sealsele tantsupeole.

2008. aasta sügisel avati programm piirialade tantsu ja laulupidude toetuseks. Ka meie vald kirjutas projekti

ning kevadisel Sõmerpalu valla laulu- ja tantsupeol esinesid Jaunanna valla kollektiivid.

Jaunannas võtsid meid vastu juba tuttavad inimesed, kellega olime kohtunud Osulas.

Suvekuumusest hoolimata asusid meie tantsijad kõrvetaval laval proovi tegema.

Kui päikselõõsas tantsimine ei sujunud, siis õhtusel kontserdil oli sära ja

lusti küllaga. Ehk mõjusid ka väike jalutuskäik enne kontserti armastuse rajal, mõnus õhtune jahedus ja lustlikud lätlaste, kes meie- ga olid.

Kontserdil osalesid peale meie kollektiivid nii Jaunanna vallast kui ka mujalt Lätist. Meie tantsijad teenisid suure aplausi.

Pärast kontserti toimus ka simman: meie tantsijad lustisid koos lätlastega varajaste hommikutundideni.

Meie valla tantsijad Lätis esinemas.

Järgmisel päeval tegime hoolimata jäid meie tantsi- ekskursiooni Aluksnesse. Palavusest ja väsimusest reisiga rahule, meenuti- si jätkus terveks koduteeks.

Hajaasustuse veeprogrammi toetused

Juba neljandat korda aitab hajaasustuse veeprogramm parandada puhta joogivee kättesaadavust Sõmerpalu vallas. Seekord saab projekte toetada 800 000 krooni eest.

Taotlusi oli kokku kümme, rahuldati kaheksa. Üks projekt ei vastanud programmi tingimustele ja teise suunasime järgmisel aastasse, sest omaosalus polnud lõpuni läbi mõeldud.

Siinkohal meeldetuletus: regionaalministri kinnitatud programmi, mille jär-

gi toetusi jagatakse, saab lugeda kas valla kodulehelt või vallavalitsuses paberi pealt.

Soovitan inimestel, kes kavatsevad järgmisel aastal taotlust teha, kindlasti see dokument läbi lugeda.

Hajaasustuse veeprogramm peaks kestma veel kaks aastat.

Sõmerpalu valla elanikele on hajaasustuse veeprogramm jagatud kokku 2,7 miljonit krooni, sellest pool on riigi raha ja teine pool valla raha.

Uusi taotlusi ootame järgmisel aastal.

AARE HOLLO,
asevallavanem

Hajaasustuse veeprogrammist 2009. aastal toetust saavad Sõmerpalu valla elanikud

Taotleja	Kaastaotlejad	Projekti maksumus	Toetuse suurus	Projekti kirjeldus	Projekti kestvus
Maia Armulik	Ellen Sinilill	206 069	137 241.95	Joogiveetorustiku ehitus	09.2009–09.2010
Eha Tõugjas	–	147 730	100 000	Puurkaev, joogiveetorustiku ehitus koos seadmetega	09.2009–09.2010
Meelis Lepamets	Helma Kongo	177 140	117 975.24	Puurkaev, joogiveetorustiku ehitus koos seadmetega	09.2009–09.2010
Aivar Jahu	–	35 770	23 822.80	Kaevu süvendamine, joogiveetorustiku ehitus koos seadmetega	09.2009–09.2010
Peep Hollas	Andres Liiv Rait Hirv Elfriide Valge	436 000	290 376	Joogiveetorustiku ehitus koos seadmetega	10.2009–09.2010
Külli Karro	–	25 737	17 141	Kaevu puhastamine, joogiveetorustiku ehitus koos seadmetega	08.2009–07.2010
Astrid Varrik	–	25 834	17 205.40	Joogiveetorustiku ehitus koos seadmetega	09.2009–09.2010
Toomas Saamo	–	18 752	12 489	Joogiveetorustiku ehitus koos seadmetega	08.2009–08.2010

Aidake tabada bussiootekodade lõhkujad!

Osula bussiootekojade parandamiseks on kulunud rohkem, kui selle ehitamiseks.

AARE HOLLO,
asevallavanem

Sõmerpalu vald on kulutanud palju raha bussiootekodadele, et inimestele oleks vihma ja tuulega mugavam bussi oodata. Kahjuks on inimesi, kes arvavad, et bussiootekodad on oma jõu näitamise kohad ja nad peksavad kodade klaase puruks.

Bussiootekodade paranda-

miseks tuleb kasutada meie valla maksumaksjate raha. Näiteks Osulas on kulunud bussiootekojade remondiks juba rohkem raha, kui selle ehitamine maksma läks.

Kutsun valla inimesi meie ühist vara ehk bussiootekodade paremini kaitsma.

Vanasõnagi ütleb, et kus tegijaid, seal ka nägijaid. Andke kohe teada, kui märkate kedagi bussiootekoda lõhkumas!

Pühajõe lastekoor Tallinnas laulupeol

Meie valla kahe kooli lauljatest kokku pandud Pühajõe lastekoor harjutas kogu möödunud õppeaasta hoogsalt.

Ettelaulmine pealinna dirigentidele ja laulupeo lastekooride üldjuhtidele õnnestus ning tee laulupeole oli avatud.

3. juuli varahommikul algas laulupeole sõit.

Ootusärevus oli kõigil hinges ja südames, nii nendel, kellele see oli esimene laulupidu, kui ka neil, kes läksid teist või kolmandat korda.

Esimene päev oli tihe: vaevalt saadi kotid vene gümnaasiumi paigutada,

kui tuli juba tormata lauluväljakule esimesse ühendkoori proovi. Vihma tuli nagu oavarrest, aga see ei heidutanud kedagi.

Proov oli äge ja kestis hiliste õhtutundideni. Kõik olid juba üsna väsinud, kui koolimaja poole teele asusid.

Otsustati minna kõige otsemat teed, et kiiremini kohale jõuda.

See tee viis lapsed aga hoopis Kadrioru parki, kus värviliste tulede taustal purskasid purskkaevud, õhk oli täis lillilõhnu, tiigil ujusid lumivalged luiged.

Lummav vaatepilt peletas väsimuse ja peagi oldigi trammipeatuses. Eksimata poleks niisugust kaunist vaatepilti ilmselt näinud.

Järgmisel hommikul sõitsid juba pidurõivais

lapsed loomaaeda, et enne rongkäiku veidi lõõgastuda. Loomaaias oli tore ja aeg möödus märkamatuks.

Rongkäik algas veidi pärast kella nelja õhtupoolikul. Liina Hirv mõtles koorile välja toreda hüüdlause, mida kogu tee lauluväljakuni hüüti.

Laulupeo algus oli vägev, isegi vihm ei seganud peotuju. Õhtuks oldi väsinud, kuid rõõmsad.

Viimasel laulupeo päeval tunnetasid lavalolijad ühise ja hingest laulmise võluväge, ühist hingamist. Kõik oli hingematvalt ilus.

Loodetavasti õnnestub sellist kogu rahva hingetõmmet veel kord tunda!

TIINA RÕIGAS,
Sõmerpalu põhikooli
muusikaõpetaja

Keelelaager Roosu talus

MARILIIS RÄIS, 9. klass

Juba seitse aastat on Roosu talu vabaajakeskuses suviti lisaks eesti keelele kuulda ka vene keelt: nii kaua on Sulbis toimunud keelelaagrid, millest võtavad peale Ahtme gümnaasiumi vene õpilaste osa ka Osula kooli õpilased.

Minule on suvine laagrikäik juba harjumuseks kujunenud. Mulle meeldib vene noori õpetada ja nendega suhelda. Abiks on ka laagri õpetajad Iines Urm, Krista ja Kersti Kõrvemaa.

Kuigi alguses suhtusin venelastesse eelarvamusega, siis nüüd on sellised mõtted peast kadunud. Vene õpilased on sama toredad nagu eestlasedki, võib-olla isegi

toredamad.

Minult on tihti küsitud, mis ma sinna laagrisse ikkaronin, seal on ju tunnid – suvi on siiski puhkamiseks mõeldud.

Tegelikult on tunnid ainult murdosa laagriajast ning huvitavate tegevusteta ei möödu ükski päev.

11.–22. augustini toimunud laagris käisime kanuumatkal, Otepääl, Taevaskojas ning Kubjal Lendorava rajal.

Meeldiv on ka see, et aastatega on vene õpilaste eesti keele oskus oluliselt paranenud. See ongi laagrite põhieesmärk.

Laagrilised õhtul koos filmi vaatamas.

Tänavused 1. klassi astujad

Osula põhikool	Ode Lisette Rosen	Sõmerpalu põhikool	Janeli Kallas
Mihkel Matto	Kevyn-Marcus Räst		Lilian Kreevald
Rait Pommer	Eeva Varrik		Riky Leok
Herberth Puura	Liilia Varrik	Alex Allas	Ida Pinte
	Armin Vogt	Risto Hellamaa	Robyn-Marcos Vähi

Valla koolide lõpetanud õpivad edasi

Osula põhikooli lõpetanud:

Eliis Ermel – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Siim Jõgisuu – Vana-Antsla kutsekeskkool
Taavi Kinna – Vana-Antsla kutsekeskkool
Carmen Kivi – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Laura Konnula – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Mattias Loos – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Ülvo Luuka – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Tauri Maidla – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Martin Pihooja – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Silva Plakso – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Kristel Rajatamm – Võru Kesklinna gümnaasium
Kerli Raudsepp – Tartu kutsehariduskeskus
Henri Simson – Tartu kutsehariduskeskus
Jaan Štubis – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Kristjan Urm – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Egle Veske – Võru Kesklinna gümnaasium

Sõmerpalu põhikooli lõpetanud:

Rašmus-Mer Allekõrs – Tartu kutsehariduskeskus
Triin Alter – Tartu Hugo Treffneri gümnaasium
Liina Hirv – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Gerli Jürgenson – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Keijo Kapp – Valgamaa kutseõppekeskus
Taavi Leok – Tartu Ülenurme gümnaasium
Rait Pettai – Võru Kesklinna gümnaasium
Tommy Potter – Võru Kreutzwaldi gümnaasium
Marek Tobreluts – Võrumaa kutsehariduskeskus
Kristjan Vill – Väike-Maarja õppekeskus

Lapsed õppisid laagris kannatanut elustama ja talle abi andma.

Sulbis oli lastelaager «Saame hakkama»

KERSTI KARU

13.-17. juulini toimus Sulbis lastelaager «Saame hakkama». Ellujäämis- ja looduses hakkama saamise laager sai teoks tänu Sulbi maarahva seltsi ja PRIA Leader programmi abile.

Viie päeva jooksul õppisid noored palju huvitavat. Päästeteenistuse töötajad rääkisid tulekahjustest ja lapsed said proovida tulekustutitiga kustutamist. Paljudele oli see esmakordne ja põnev kogemus.

Politsei tutvustas alko-meetmeid, relvi ja teisi igapäevaseid töövahendeid.

Kõige huvitavam oli märulipolitsei varustus. Seda polnud lapsed enne näinud ja käega katsuda saanud. Üks laagrilaps riietati märulipolitseinikuks.

Kogu varustus kaalub 33 kg, mida pole isegi treenitud politseinikul lihtne kanda, aga ta peab selles olema 24 tundi ööpäevas.

Sellist varustust kandsid politseinikud näiteks kaks aastat tagasi toimunud ap-

rillirahutuste ajal Tallinnas.

Kaja Parkeri juhendusel võtsid lapsed ette väikese ringkäigu looduses ja õppisid taimi tundma.

Indrek Kirschenberg Kaitseliidust õpetas orienteerumist ja seda, kuidas metsa eksimisel käituda.

Hiljem said lapsed omandatu proovile panna: nad saadeti aardejahile.

Vigastuste vältimisest ja esmaabist nende korral rääkis kiirabitöötaja Maret Soon. Sai proovida lahase sidumist, abistada minestanut, luu murdnut jne.

Neljapäeva öösel kell neli oli laagris ööhäire. Lapsed aeti üles ja öeldi, et üks kasvataja on kadunud ning on vaja teda otsima minna.

Lapsed pidid läbi otsima metsaaluse. Kui nad kasvataja leidsid, tuli selgeks teha tema vigastused ja vastavalt sellele tegutseda.

Alguses olid lapsed ehmunud, ei osanud kuidagi käituda, aga kasvatajate abiga tulid nad lõpuks esmaabi andmisega toime.

Lapsed said ühe öö met-

Indrek Kirschenbergiga metsas ja ehitasid tema juhendusel endale varjualused. Kaasa võisid nad võtta ainult 200liitriste prügikotid, taskunoa ja tikud.

Õhtuhämaruses läks osa laagrilapsi koos kasvatajaga metsa.

Hommikul olid noored tagasi, õnnelik nägu peas, sest nad said metsas ööbimisega hakkama, vaatamata sellele, et öösel käisid majas ööbinud noored neid metsas hirmutamata.

Laagrilapsed said ka mööda Vöhandu jõge kanuuga sõita, loovusmänge mängida (juhendas Hele Riit-Vällik) ja omaloomingulise kava esitada.

Tänu laagrimeeskonnale! Hea, kui meie vallas on andekaid inimesi, kes aitavad põnevaid ettevõtmisi korraldada.

Loodan, et järgmisest laagrist soovib rohkem valla noori osa võtta.

Kallid noored, selline laager on mõeldud teile silmaringi laiendamiseks ning meeoleolukaks suve veetmiseks!

Isade ja poegade ühine motoklubi

RAINO KÄÄR,
motoklubi Käbid ja
Kännud liige

Motoklubi Käbid ja Kännud on saanud nime isade ja poegade ühise hobi – motosporti järgi.

Koos treenime ja koos käime ka osavust proovimas. Klubis on nii kogemustega sõitjaid kui ka algajaid. Kogenumad mehed õpetavad õigeid sõiduvõtteid.

Treeningsõidud toimuvad Tuti talu krossirajal. Kogemuste saamiseks käime trenni tegemas teistelgi radadel. Oma oskusi

Käbid ja Kännud võistlemas.

näitame ja jõudu katsume peamiselt Piksepinna ja Jaanikese kestvussõitudel. Litsentsiga sõitjad osalevad ka suurematel võistlustel. Esimese takistussõidu korraldasime kodurajal 5. juulil, osales üle 40 sõitja. Rajal

olid erinevad takistused, mis tuli aja peale ületada. Sügisel tuleb veel üks samalaadne üritus.

Selle spordialaga saab ennast treenida vastupidavamaks, enesekindlamaks ja kohusetundlikumaks.

